

Fons de petroli noruec

Ramon Tremosa

Ara fa disset anys que el govern de Noruega va crear, amb diners procedents de les exportacions de petroli dels jaciments del país a la mar del Nord, el Norwegian Oil Fund, un fons d'inversió de petroli noruec bastit amb superàvits pressupostaris. L'objectiu d'aquest fons d'inversió

de caràcter públic és de deixar a les generacions futures de noruecs un capital acumulat i unes rendes generades en els anys en què aquest combustible fòssil, abundant al país, era fet servir mundialment com a combustible bàsic per al transport i la indústria. Es pretén, doncs, que un cop esgotat el petroli, o substituït per unes altres fonts energètiques, els noruecs del futur es beneficiïn de la riquesa creada per l'or negre noruec del passat. Quina diferència amb tants altres països exportadors de petroli, especialment països en via de desenvolupament, que malgasten les rendes actuals que n'obtenen, sense cap mena de previsió de futur! A internet, és fàcil de trobar-hi l'article de Tore Eriksen, ministre de Finances noruec, relatiu al sector petroler noruec i al fons de pensió governamental del petroli noruec.

Des de fa nou anys el govern noruec té l'autorització del banc central del país per a invertir una part d'aquests fons públics també a la borsa de valors, a fi de generar uns beneficis superiors als que poden obtenir els fons invertits a la renda fixa. Fa pocs dies que ha sortit a la premsa noruega (*Aftenposten*, 3-9-2007) que el fons de petroli del govern noruec ha assolit el valor de capitalització més alt, amb un màxim històric de 242.500 milions d'euros, una xifra que multiplica per vuit l'actual pressupost de la Generalitat de Catalunya.

Les previsions del fons de petroli noruec són molt bones: el creixement del seu valor també és degut a les sensates inversions que duen a terme els gestors del fons. Hi ha establert un escrupolós codi ètic referit tant a quins sectors d'activitat pot invertir (mirant de garantir la seguretat i la rendibilitat del fons) com a quines empreses pot invertir (mirant que s'hi garanteixi un mínim de condicions socials i laborals). En tot moment la transparència en la presa de decisions dels gestors esmentats, molts dels quals són estrangers, és essencial: les compres d'accions s'anuncien als mitjans de comunicació i sovint són objecte de debat públic.

Allò que va començar essent una inversió de col·locació de simples superàvits pressupostaris, generats per les exportacions de petroli, ara esdevé un dels principals fons d'inversió del món. Com passa també amb les grans empreses multinacionals, els països petits es troben en les mateixes condicions, o millors, que no pas els països més grans per a competir eficaçment en la nova economia global.

Economista. Universitat de Barcelona
www.ramontremosa.cat